

"هر عملی که از شأن و مقام انسان بکاهد باید از او اجتناب و دوری جست"

توقیعات ۱۹۲۲-۱۹۴۸ ص ۵۷

پاکی و آزادگی از هر آلودگی

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- ذکر دسته جمعی (سبوح قدوس ربنا و رب الملائکه و الروح)

۴- نصوص مبارکه جمال اقدس ابهی

۵- از کلمات مبارکه مکنونه

۶- لوح مبارک حضرت عبدالبها

قسمت اداری

۷- قسمتهایی از توقیعات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

۸- اطاعت

۹- یک نمونه از ایمان قویم

۱۰- شور و مشورت

چگونه می توانیم تنزیه و تقدیس را در جمیع شئون زندگی حفظ نمائیم و بر اجتماع نیز تأثیرگذار باشیم؟

۱۱- برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۱۲- الفت و پذیرائی

۱۳- مناجات خاتمه (به انتخاب تلاوت کننده)

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و تقدیس بخش و از هر آلودگی پاکی و آزادگی عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان مقدّس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت از مسکرات و دخان رهایی بخش و از افیون مورث جنون نجات و رهایی ده و به نفعات قدس مأنوس کن تا نشأه از باده محبت الله یابند و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابهی جویند چنانچه فرمودی :

" آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای عشق

زان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار " ع ع

مجموعه مناجاتها حضرت عبدالبهاء ص ۴۲۱

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار، این گنهکار را از اغیار بیزار نما و به محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند هوی و هوس رها کن و در دام محبت جمال ابهی بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از باده محبت سرمست و مدهوش گردم . ای خداوند نادانم و بگمان خویش گرفتار چاره ای کن و این افتاده را از نفس اماره نجات بخش هر دم وسوسه ای نماید و در هر نفس دام تازه ای نهد . ای خداوند تو نجات بخش و رهایی ده و بنفحات قدس خویش چاره ای کن شاید این دل از عالم آب و گل رهایی یابد و در اوج رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاساید ع ع

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۳ ص ۵

" لَيْسَ لِلْغَافِلِ أَنْ يَشْرَبَ مَا يَدْهَبُ بِهِ الْعَقْلُ وَ لَهُ أَنْ يَعْمَلَ مَا يَنْبَغِي لِلْإِنْسَانِ لَا مَا يَزَكِيهِ كُلُّ غَافِلٍ مُرِيْبٍ ". (K 119)

و نیز در همان کتاب مستطاب می فرماید :

حُرِّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْسِرُ وَ الْأَفْيُؤُنُ اجْتَنِبُوا يَا مَعْشَرَ الْخَلْقِ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَجَاوِزِينَ إِيَّاكُمْ أَنْ تَسْتَعْمِلُوا مَا تَكْسَلُ بِهِ هِيََا كَلِكُمْ وَ يَضُرُّ أَبْدَانَكُمْ إِنَّا مَا أَرَدْنَا لَكُمْ إِلَّا مَا يَنْفَعُكُمْ يَشْهَدُ بِذَلِكَ كُلُّ الْأَشْيَاءِ لَوْ أَنَّكُمْ تَسْمَعُونَ " (K 155)

و همچنین می فرماید:

" إِيَّاكُمْ أَنْ تَبَدَّلُوا خَمْرَ اللَّهِ بِخَمْرِ أَنْفُسِكُمْ لِأَنَّهَا يُخَامِرُ الْعَقْلَ وَ يَقْلِبُ الْوَجْهَ عَنْ وَجْهِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ الْمَنِيْعِ وَ أَنْتُمْ لَا تَتَّقَرُّوْا بِهَا لِأَنَّهَا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ لَدَى اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ".

گلزار تعالیم بهائی ص ۳۴۶ و ۴۵۸

مضمون بیانات مبارک به فارسی :

جایز نیست بر شخص عاقل که بیاشامد آنچه را که سبب از بین بردن عقل می شود و برای انسان لازم است کارهایی را انجام دهد که سزاوار انسان است، نه کارهایی که هر نادان شگاکمی آنها را انجام می دهد.

حرام است بر شما قمار و افیون ای مردم دنیا اجتناب کنید و نباشید از اشخاصی که از حدود اوامر الهی تجاوز می کنند. مبدا استعمال کنید چیزهایی را که بدنهای شما را کسل و افسرده می کند و چیزهایی که سبب ضرر برای بدن های شما می شود ما چیزی نمی خواهیم برای شما مگر آنکه نافع به حال شما باشد. شهادت می دهد به این گفته ما تمام اشیاء اگر شما بتوانید صدای اشیاء را بشنوید.

مبدا شراب الهی را به باده ی نفس های خودتان تبدیل نمایید. زیرا که شراب نفسانی عقلتان را زایل میکند و رویتان را از سوی خداوند گرامی و بدیع و بلند مرتبه باز میگرداند و شما به آن شرابهایی نفسانی نزدیک مشوید زیرا که از سوی خداوند بلند مرتبه و عظیم بر شما حرام شده است.

(ای پسر انسان)

شبمی از ژرف دریای رحمت خود بر عالمیان مبذول داشتیم و احدی را مقبل نیافتیم * زیرا که کلّ از خمر باقی لطیف توحید بماء کثیف نبید اقبال نموده‌اند و از کأس جمال باقی بجام فانی قانع شده‌اند * فبئس ما هم به یقنعون *

(ای پسر خاک)

از خمر بی مثال محبوب لا یزال چشم میپوش و بخمر کدره فانیه چشم مگشا * از دست ساقی احدیه کوؤس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از سروش غیب معنوی شنوی * بگو ای پست فطرتان از شراب باقی قدسم چرا بآب فانی رجوع نمودید * کلمات مکنونه فارسی ۶۱ و ۶۲

۶- لوح مبارک حضرت عبدالبها

ای یاران پاک یزدان

تنزیه و تقدیس در جمیع شئون از خصائص پاکانست و از لوازم آزادگان اوّل کمال تنزیه و تقدیس است و پاکی از نقائص چون انسان در جمیع مراتب پاک و طاهر گردد مظهر تجلی نور باهر شود ... در جمیع مراتب تنزیه و تقدیس و پاکی و لطافت سبب علویّت عالم انسانی و ترقی حقائق امکانیست حتی در عالم جسمانی نیز لطافت سبب حصول روحانیت است چنانکه صریح کتب الهی است و نظافت ظاهره هر چند امریست جسمانی ولکن تأثیر شدید در روحانیات دارد ... کتب مقدّسه منع از تناول هر شیء کثیف و استعمال هر چیز ناپاک مینماید ولی بعضی منهیّ قطعی بود و ممنوع بکلی و مرتکب آن مبغوض حضرت کبریا و مردود نزد اولیا مانند اشیاء محرّمه تحریم قطعی که ارتکاب آن از کبایر معاصی شمرده میشود و از شدّت کثافت ذکرش مستهجن است اما منهیّات دیگر که ضرر فوری ندارد ولی تأثیرات مضرّه بتدریج حاصل گردد آن منهیّات نیز عند الله مکروه و مذموم و مدحور ولی حرمت قطعی منصوص نه بلکه تنزیه و تقدیس و طهارت و پاکی و حفظ صحّت و آزاده گی مقتضی آن از آنجمله شرب دخان است که کثیف است و بد بو و کریهست و مذموم و بتدریج مضرّتش مسلمّ عموم و جمیع اطباء حاذقه حکم نموده‌اند و تجربه نیز گردیده که جزئی از اجزاء مرکّبه دخان سمّ قاتل است و شارب معرض علل و امراض متنوّع این است که در شربش کراهت تنزیهی بتصریح وارد ... مقصود این است که شرب دخان عند الحقّ مذموم و مکروه و در نهایت کثافت و در غایت مضرّت ولو تدریجاً و از این گذشته باعث خسارت اموال و تضييع اوقات و ابتلای بعبادت مضرّه است لهذا در نزد ثابتان بر میثاق عقلاً و نقلاً مذموم و ترک سبب راحت و آسایش عموم و اسباب طهارت و نظافت دست و دهان و مو از تعفن کثیف بدبو است البتّه احبای الهی بوصول این مقاله بهر وسیله باشد ولو بتدریج ترک این عادت مضرّه خواهند فرمود چنین امیدوارم . اما مسئلهء افیون کثیف ملعون نعوذ بالله من عذاب الله بصریح کتاب اقدس محرّم و مذموم و شربش عقلاً ضربی از جنون و تجربه مرتکب آن بکلی از عالم انسانی محروم پناه بخدا میبرم از ارتکاب چنین امر فظیعی که هادم بنیاد

انسانیت و سبب خسران ابدی جان انسانرا بگیرد وجدان بمیرد شعور زائل شود ادراک بکاهد زنده را مرده نماید حرارت طبیعت را افسرده کند دیگر نتوان مضرتی اعظم از این تصوّر نمود خوشا بحال نفوسیکه نام تریاک بر زبان نرانند تا چه رسد باستعمال آن . ای یاران الهی جبر و عنف و زجر و قهر در این دوره الهی مذموم ولی در منع از شرب افیون باید بهر تدبیری تشبّث نمود بلکه از این آفت عظمی نوع انسان خلاصی و نجات یابد و الاّ وایلا علی کلّ من یفرط فی جنب الله ... ای یاران الهی ترک دخان و خمر و افیون به تجربه رسیده که چگونه سبب صحّت و قوّت و وسعت ادراک و شدّت ذکاء و قوّت اجسام است ... پس همتی نمائید تا تنزیه و تقدیس کبری که نهایت آرزوی عبدالبهاسست در میان اهل بها جلوه نماید و حزب الله در جمیع شئون و کمالات فائق بر سائر نوع انسان گردند و در ظاهر و باطن ممتاز از دیگران و در طهارت و نظافت و لطافت و حفظ صحّت سر خیل عاقلان و در آزادگی و فرزادگی و حکم بر نفس و هوی سرور پاکان و آزادگان و عاقلان *

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاس ص ۱۴۲

۷- قسمتهایی از توفیعات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

الف (زهد و تقوی شأن مدعیان محبت

اهل بها باید در نهایت تقدیس و تنزیه سلوک و رفتار نمایند و از تقالید مذمومه و مراسم و عادات غیر مستحسنة اهل غرب بکلی احتراز و اجتناب نمایند زهد و تقوی شأن مدعیان محبت و نفوس ابرار است والاّ رفته رفته روشنائی فضائل عالم انسانی در هویت قلب خاموش و محو و زائل گردد و ظلمات قبائح و رذائل استیلا یابد و احاطه کند ادب و وقار سبب عزّت و بزرگی انسان است و لهو و لعب و هتاک و بی باکی علّت پستی و دنوّ و ذلّت، در جمیع شئون امتیاز لازم و واجب والاّ چه فرقی با دیگران . هر عملی که از شأن و مقام انسان بکاهد باید از او اجتناب و دوری جست . شرب خمر حرام است و از قلم اعلیٰ منصوص گشته . باری امیدواریم که کل به رضای الهی موفق و مؤید گردیم . جمیع خطاکار و پرگناهیم و اوست بخشنده و مهربان از حق صون و عنایت می طلبیم و حفظ و حراست می جوئیم .

توفیعات ۱۹۲۲-۱۹۴۸ ص ۵۷

ب) شرب خمر و تریاک از محرّمات منصوصه حتمیه

شرب خمر و تریاک از محرّمات منصوصه حتمیه است . لهذا اگر افراد اجتناب نمایند و متدرّجاً ترک نکنند و از نصیحت و انذار محفل منتبه نشوند و عمداً مداومت نمایند انفصال آنان را از جامعه به کمال حزم و متانت اعلان نمائید .

گلزار تعالیم بهائی ص ۴۶۰

ج) منع اکید غذاهای معطر شده بوسیله مشروبات الکلی

عطف به سؤال شما مبنی بر اینکه ، آیا غذاهای معطر شده بوسیله مشروبات الکلی نظیر کنیاک ، شراب و غیره می بایست در ردیف مشروبات الکلی و سکرآور قرار گیرند و در نتیجه احبا باید از استعمال آنها اجتناب کنند . حضرت ولی امرالله مایلند که عموم احبا بدانند چنین اغذیه و اشربه ای اکیداً منع می شوند.

انوار هدایت شماره ۱۱۷۵

۸- اطاعت

جان دیوید بوش، مردی سوئسی از کانتون سنت گال در سال ۱۸۷۹ به ایالات متّحده کوچ کرد. بعدها به اروپا بازگشت و در زمینه تولید شراب در آلمان، فرانسه و اسپانیا مطالعاتی انجام داد.

جان بعدها بهائی شد. روز ۲۹ مه ۱۹۰۵ صبح زود به دفتر کارخانه تولید شراب رفت و عریضه‌ای حضور حضرت عبدالبهاء معروض داشت که، "آیا ممکن است نام من در کتاب بزرگ حیات عمومی ثبت شود... اسم رمز من «عدالت» است". در طول سالها الواح و پیام‌های بسیاری برای جان بوش عنایت شد.

اوائل سال ۱۹۱۰ (تاریخ روی پاکت ماه مه را نشان می‌دهد)، حضرت عبدالبهاء خطاب به جان نوشتند، "طبق کتاب اقدس مشروبات ضعیف و قوی هر دو حرام است. دلیل نهی از شرب آن که به اختلال عقل منجر شود و سبب تضعیف جسم گردد ... امیدوارم مخمور از باده عشق الهی شوی ... اثر شرب شراب خمودت است، اما خمر محبت‌الله مسرت روحانی آرد." (ترجمه)

جان در چهار کارخانه تولید شراب دارای چهل کارمند و کارگر زیر دستش بود. در طی یک سال هزار و پانصد تن انگور را روانه کارخانه می‌کرد که حاصل آن دو میلیون و دویست و پنجاه هزار گالن شراب بود. جان گفت، "در این مورد اندیشیدم. " طولی نکشید که تصمیم

Marzieh Gail, Dawn Over Mount Hira, p. 204-206)

گرفت خود را از این شغل بازنشسته کند.

یک نمونه گویا از ایمان قویمی که می تواند فردی را برانگیزد و قدرت ترک عادت مضرّه را خود به خود به او بدهد ، جناب میرزا ابوالفضائل، اعظم محقق بهائی تا این زمان است، که قبل از ایمان به امر حضرت بهالله، رئیس حوزه علمیه ای در طهران بود. روزی در قاهره وقتی علناً در حال تبلیغ امر مبارک بود نسخه ای از لوح دخان به او داده شد . حامل لوح حسین روحی افندی گزارش واقعه را اینگونه بیان می کند :

هنوز قرائت لوح را تمام نکرده بودم که جعبه سیگار را از پنجره بیرون انداخت و فرمود "فراق بینی و بینک ایّهالذّخان" با آن که او سیگار را بدست خود می پیچید و هر سیگار را با سیگار دیگر روشن می کرد، یعنی از صبح تمام سیگارها را با سیگار دیگر تا غروب روشن کرده می کشید. بعد فرمود: "ای روحی افندی من مدت ۵۵ سال است که سیگار می کشم و به سختی بدان معتادم و بزودی خواهی دید که فلجی در یکی از اعضا من ظاهر خواهد شد و این را از تأثیر نیکوتین به چشم خود ملاحظه خواهی کرد." هنوز مدتی نگذشته بود که یکی از بازوانش فلج شد و از حرکت باز ماند و این امر تا دو سال ادامه یافت و اطبا از علاج عاجز شدند و بالاخره او را تشویق و اصرار به شرب دخان کردند و او گفت : "مرگ برای من خوشتر از مخالفت دستور حضرت عبدالبهاء است." در غباری آبی رنگ ص ۵۴